

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК ХСІ. Ч. 83.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 3-ГО ТРАВНЯ 1984

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 3, 1984

№ 83.

VOL. XCI.

КАМПАНІЯ УНС ПРОХОДИТЬ ПІД ЗНАКОМ ДЕЛЕГАТІВ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Два роки тому, в травні 1982, відбулася в Рочестері, Н. Й., 30-та з черги Конвенція Українського Народного Союзу з участю 398 делегатів, 26-ох членів Головного Уряду і семи почесних членів Головного Уряду. Щодо делегатів, то всі залишаються повноправними аж до часу, як будуть обрані нові делегати на чергову 31-шу Конвенцію, що відбудеться в 1986 році.

До того часу обов'язком теперішніх делегатів є постійно виправдовувати довіру своїх виборців виборів активною працею, зокрема в організаційній діяльності. В зв'язку з цим, для відповідного творчого відношення останньої Конвенції, а також 90-річного ювілею Батька-Союзу, Організаційний Відділ УНС звернувся окремим листом до всіх учасників із закликом приїждати в травні бодай одного

члена. Коли це вчинять всі делегати, як також і члени Головного Уряду, то гарантовано збагатити УНС на добрих чотири сотні нових членів.

В минулих поконвенційних роках делегати, які почували себе до обов'язку вложити свою цеголку в розбудову своєї братської установи, прислужували по-важне число нових членів.

Тим вони доказали, що були не „припадковими“ делегатами, а відданими союзниками. Слід сподіватися, що й цим разом всі 398 делегатів, як також і члени Головного Уряду та почесні члени Головного Уряду приїдуть в травні хоч по одному членові. Прізвища делегатів й делегатів, як також членів Головного Уряду, які приїдуть у травні члени, будуть поміщені на сторінках „Союзової Трибуни“.

ПАТРІАРХ ЙОСИФ ВІТАЄ УНСОЮЗ

Рим. — Серед численних привітів, які наспіли на руки головного передсідника д-ра Івана О. Фліса з нагоди 90-річчя УНСоюзу, недавнo прийшов лист-привітання від Патріярха Йосифа. Його новий текст покламо в нинішню:

До Хвального Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу
ЗСА
Хвальний Комітет!
Дорогі Члени!

Радію, що в моїх дев'ятдесятлітню можу привітати у Вашому дев'ятдесятлітню Вас — найстаршу нашу українську добродію установу поза межами України у вільному світі, яка зразу по прибутті на американський континент, завдяки ініціативі нашого священника, взялась до великого завдання — збирати в розсіяній суцї.

З Вами близько століття праці і великого труду, щоб під всяким оглядом зберегти українське ім'я серед чужинців і допомогти найменшому нашому братові в невідомій йому землі поселитися, знайти працю і забезпечити його найкращим для життя. В цей ювілей пам'ятайте про Христові слова: „Що зробили ви одному з братів моїх — ви мені зробили“ (Мт. 25,40). Нехай Бог благословить усім добром.

Благословення Господнє на Вас!

Йосиф, Патріярх і Кардинал

УОКЦентр влайтовує мистецьку виставку

Філадельфія (Б. Пастушок). — В цьому весняному сезоні імпресивний комітет Українського Освітньо-Культурного Центру в Ебінгтоні, Па., під зарядом Дарії Федак, організував виставку творів визначних українських мистців, яка відбудеться в суботу, 12-го травня, о год. 8:30 вечора. Виставка дасть можливість не тільки збагатитися знаннями артистичної шкільної, але також порівняти і побачити зразки української мистецької спадщини.

Слідуючі артисти будуть присутні на виставці: М. Мороз, Л. Гуцалюк, Я. Гніздовський, С. Рожак, Ю. Гура, М. Черешнюкський, А. Коломисць, Б. Божемирський, С. Лада, М. Плавюк, М. Розова, А. Малай, А. Оленська-Петришин, Н. Климовська, В. Вижицький, В. Васішко, Рем Багаутдінов, П. Канчуренко, М. Зубар, Ярема, Юрій і Едвард Коляки.

УОКЦентр гостиниме не режисерсько, а присмугатиме режисеру доповнити оркестр „Зелене жито“.

Появилася книга документів з доби УНР

Нью Йорк (УВАН). — Приблизно півтора року тому Українська Вільна Академія наук у ЗСА розпочала працю над виданням серії „Джерела до новітньої історії України“, що має завдання упрости читачу істориків і для загального читача документи й матеріали йому досі не доступні.

Перший том серії, присвячений забутим і неопублікованим писанням Володимира Мияковського з історії громадських рухів XIX сто-

річчя і з історії літератури XX сторіччя, вже в друкарні й має вийти незабаром. Тепер вийшов друком другий том серії, зредований професором Раттерського університету, дійсним членом Академії Тарасом Гунчаком. У цьому томі опубліковані документи з історії Української Народної Республіки останніх років її існування, перед комуністською окупацією України.

З малими винятками том складається з досі не виданих і не використаних у науковому обігу документів, що збереглися в архіві Української Військової Мисії та в архіві Української Дипломатичної Мисії в Італії. Документи охоплюють широке коло питань: рапорти й аналізи стану армії УНР, рапорти про події на Україні по обидва боки Збруча, звіти про діяльність уряду Республіки і про дипломатичні заходи на міжнародній арені. Особливу вагу мають двотомні звіти-рапорти Уряду УНР про стан української дипломатії і про загальну ситуацію в Україні.

Зібрані в книжці документи будуть незаступним знаряддям у руках істориків цієї доби; але вони важливі не тільки для фахових істориків. Загальний читач потребуватиме їх, щоб скласти собі правдиве уявлення про те, як виглядала українська справа в цей критичний період. Усі документи друкується мовою оригіналу, — більшість з них українською, деякі польською, французькою тощо. У виданні збережено всі особливості Закінчення на ст. 4.

ВИСТАВКА СКУЛЬПТУР А. ФАРІОН

Нью Йорк. — В неділю, 6-го травня ц.р., о год. 1-й по полудні тут в галерії Об'єднання Мистців України Америки, при 136 Друга авеню, відбудеться відкрита виставка скульптур Анні Фаріон. Виставку, яка триватиме до 13-го травня, можна відвідати абудні від 6-8 вечора, в суботу й неділю від 1-8 вечора.

Новий прем'єр намагається створити кабінет в Лівані

Бейрут, Ліван. — Раїд Карамі, 62-річний ліванський мусульманин з релігійної групи сунітів, якого в четвер, 26-го квітня, президент Амін Гемаель призначив бути прем'єром-номіналом, в понеділок, 30-го квітня, оголосив формування кабінету міністрів, тобто — нового Ліванського уряду, що його він назвав „новим урядом національного погодження“.

Цей уряд в перший раз об'єднав в одному кабінеті всі воюючі поміж собою фракції Лівану. Запропонований кабінет включатиме 10 міністрів, п'ять християн і п'ять мусульман. Але тому, що Р. Карамі передбачував труднощі з премінарними домовленнями, хто і ким має бути, він арбітрально сам вирішив питання, хто буде яким міністром, і подав листу до відома президента Лівану та ліванським провідникам. Як він і передбачав, відразу виникли труднощі, бо деякі із назначених міністрів або не задоволені з того, що з ними наперед не порадилися про призначення, або ж протестують якраз проти такого, а не іншого міністерського портфелю. Проте, не зважаючи на ці протести, прем'єр-номінар Р. Карамі сподівається, що тиск з боку Сирії вилізе на деякого з норовистих кандидатів на міністрів, а з другого боку — Карамі заклав цих визначених ним без консультування міністрів до партійного дїла — прохуючи їх прийняти визначені портфелі „в ім'я високих національних інтересів“.

Десять нових міністрів у „об'єднаному кабінеті“ змінять уряд прем'єра Шафіка ель-Ваззана, що не здав іспиту життя. Від попереднього кабінету новий кабінет відрізняється трьома відмінностями.

У СВІТІ

У ДОМІНІКАНСЬКІЙ республіці уряд, бажуючи уникнути конфронтації з робітництвом, незадоволенням високими цінами на продукти, оголосив цілий ряд мір для підвищення заробітних платень працюючих і зменшення цін на товари для бідних. На телебаченні передачі виступив президент Сальвадор Хорхе Бляно лише одну годину після того, як робітничі спілки заповнили загальний страйк з вимогою власне збільшення мінімальної місячної платні з теперішніх 45 доларів на вищу. Уряд згідний це вчинити, однак одночасно піднявши податки, щоб було з чого заплатити за підвищені платення. Президент цієї острівної республіки також пообіцяв збільшити соціальне забезпечення для бідних та інші асесурації, пов'язані з охороною здоров'я. Уряд подбає теж про справедливіший розподіл харчів, послаючи „пересувні крамниці“ в бідні околиці з різними продуктами по доступним цінам.

ЛІВІ ПОВСТАНЦІ збільшили наскоки на урядових представників у Боготі, Колумбія, і на їхньому рахунок вже є три поліцейські забитими та інші замахами на адміністраторів країни. В понеділок, 30-го квітня, два напасники на мотоциклах вбили міністра справедливості Ролдігу Ляру Болліно, який помер від ран у шпиталі. Щоб заплатити сліди, один із схоплених атентатчиків „признався“ поліції, що йому хтось (здогадно, продавець наркотиків) заплатив 20,000 доларів за вбивство міністра, хоч колумбійський уряд не вірить такій версії, знаючи, що ці останні замах — діло не продавців наркотиків, а лівих елементів.

КИТАЙ ЗАВДЯКИ поїзді до КНР президента Роналда Регена потрапив в поле зору всіх зборів масової інформації, особливо органів друкованого слова в ЗСА і скрізь по світі, що уділяють темі Китаю тисячі своїх сторінок з прерізними і найбільш цікавими даними про цю властиво для західного світу таємничу країну. З найголовніших даних про Китай відомо, що тепер населення Китаю сягає один більйон і 100 мільйонів осіб, але його валовий національний продукт є менший на половину від Франції, що має, як відомо, тільки 55 мільйонів населення. У Китаї проживає 800 мільйонів селян, для яких Ден Шіао-пінг ліквідує маоїстські комуні, запроваджуючи „систему сільськогосподарської відповідальності“. Завдяки цій новій системі прибутки селян зросли в останньому часі в п'ять разів, порівняно з експериментами „своєклективізму“ часів Мао Дзе-дунга. Населення Китаю збільшилось від часу Другої світової війни вдвічі, тобто на 500 мільйонів душ; пересічний вік людини тепер становить у Китаї 60 років, тобто на 20 років більше, ніж пересічний вік відразу після закінчення Другої світової війни.

ЗУСТРІЧ В СЕРЕДІНІ травня у Вашингтоні поміж мексиканським президентом Мігуелем де ла Мадридом і президентом Роналдом Регеном буде дуже напруженою, бо М. де ла Мадрид незадоволений з умов, які йому ставить Америка для дальших позичок для Мексико, що вже і без нових кредитів дуже заборговане американським комерційним банкам, а Роналд Реген наврайд чіп дістане від мексиканського президента ту підтримку проти лівих партизанів у Центральній і Південній Америці, яких американський президент чекав від мексиканського президента, — пише „Ю. С. Ньюс енд Ворлд Ріпорт“.

В ПОЛЬЩІ СВЯТО 1-ГО ТРАВНЯ ПРОЙШЛО БУРХЛИВО

Варшава, Польща. — Вчасні традиційних першотравневих святкування у комуністичних країнах, найбільше загалом викликали святкування у Польщі.

Не зважаючи на сильну поліцейську охорону, там виявились члени „Солідарності“ разом зі своїм провідником Лехом Валенсою. Він та тисячі прихильників „Солідарності“ включилися у Гданську в першотравневий похід, а коли він проходив коло офіційних трибун вони почали викрикувати кличі „Солідарності“, піднімали свої прапори та показували знак перемоги.

Представники влади на трибунах закаменили у здивуванні, коли перед ними став Л. Валенса, показуючи дальцями знак перемоги. Йому у слід пішли вигукі і оплески з юрби учасників походу. Тривало кілька хвилин, аж поліція кинулася на демонстрантів, але Валенса зник в юрбі. Поліція слезоточивим газом і палками старалася знегвалтувати прихильників „Солідарності“ і в дні 1-го травня сутички з поліцією проходили цілий день. Подібні сутички та виступи членів „Солідар-

ности“ відбулися в тому дні також у Варшаві, Ченстохові, Щейні, Вроцлаві і Новій Гуті.

У телефонічній розмові із західними журналістами Л. Валенса заявив, описав, що він дуже щасливий із свого виступу і що це був „найбільш успішний 1-й травень“ у його житті. Він ствердив, що члени „Солідарності“ показали свою силу, мали нагоду голосно виявити усі свої кличі, показати відповіді до того транспарантів та нести свій прапор.

Від 1981 року польський уряд старасться кожного року не допустити до патріотичних виступів в часі святкувань 1-го травня, дня, який раніше був польським національним святом. Тому цьогорічний успіх членів „Солідарності“ в перерванні офіційного походу з приводу комуністичного свята праці є надзвичайно важливий. В часі цілого дня поліція задержувала західних журналістів, відбираючи їм записки, фільми і звукозаписи тасьми, щоб інформації про демонстрації „Солідарності“ не пролітала на Захід.

В АМЕРИЦІ

ЕКОНОМІЧНІ СПЕЦІАЛІСТИ підтвердили, що зріст економіки в останньому місяці сповільнився дещо, але це не означає, що ЗСА повертаються на шлях економічної рецесії чи інфляції. Більшість спостерігачів думають, що сповільнення наступило у зв'язку з поганою погодою, дощевими бурями, вилівями рік, сніговими тощо. Ніхто покищо не вірить у поворот рецесії, але знають, що треба сподіватися сповільнення росту економіки до кінця цього року. Адміністрація президента Роналда Регена намагається применшити значення економічного сповільнення, а урядові речники кажуть, що в літніх місяцях економіка набере нового розмаху. Очевидно, все ж навіть мінімальне зменшення економіки під теперішню пору є шкідливе для Уряду і республіканців у виборчому році, — кажуть спостерігачі.

БУРІ І ГУРАГАНИ знову навістили середньозахідні стейти, зокрема Вісконсин, Індіану, Айову, Ілліной, частину Мішигену, Оклагому і Міссісіпі. В деяких з названих стейтів випало понад фут снігового снігу, заблюкувавши головні шляхи. Вітер, який дув із силою понад 80 миль на годину спричинив чимало шкоди. Принаймні три особи загинули в різних обставинах в Огайо, Мішигені і Міссісіпі.

НА СПЕЦІАЛЬНІЙ ЦЕРЕМОНІЇ з участю губернатора республіканці відкрили в стейті Нью Джерзі головну виборчу квартиру Регена-Буша у місцевості Бріндлворт Губернатор Томас Кейн та інші визначні республіканці, які зібрались з тієї нагоди у згаданій місцевості заявили, що цьогорічна республіканська кампанія проходить під гаслом: „Чи ви почуваетесь краще сьогодні, як чотири роки тому?“ Очевидно, республіканці мають на думці в першу чергу відбудову до певної міри економіку, до росту якої з великим зацікавленням прикладаються виборці, не зважаючи на те, до якої партії вони належать і як голосували в минулих президентських виборах. Т. Кейн пригадавав збірним трагічний 1980 рік, коли інфляція була висока, а більшість американців боролися за свою фінансову екзистенцію. „Сьогодні, — заявив Кейн, — я гордий, що можу сказати вам і запевнити кожного американського громадянина, що економічна стагнація минула і ми вийшли на чисті шляхи економічної відбудови“.

ПРОДАЖ НОВИХ мешканцевих домів впала на 4,9 відсотка в березні у порівнянні з першими двома місяцями в цьому році. В лютому було продано 700,000 нових одноквартирних домів, а в березні це число понизилось до 666,000 одиниць. Речники Уряду заявили, що немає докладної статистики з усіх стейтів, але все таки можна сказати, що північносхідні стейти, зокрема Нью Йорк і Нью Джерзі, зареєстрували зріст продажу нових одноквартирних домів і покращання будівельної індустрії взагалі.

ВІРМЕНСЬКА ГРОМАДА в Нью Джерзі вирішила відзначити сенатора Білла Бредлі спеціальною грамотою за його послуги для американців вірменського походження. Його заходами було прийнято законопроект в Конгресі для пошанування жертв масового вбивства вірменів турками 70 років тому. Такий день визначено на 24-го квітня кожного року. Грамоту подяки для сен. Б. Бредлі вручатимуть речники вірменської спільноти на спеціальному бенкеті, який відбудеться цієї суботи, 5-го травня ц.р.

ОДИН З КАНДИДАТІВ на президента від Демократичної партії сен. Гері Гарт „вокресив“ справу американських закладників в Ірані для того, щоб нею вартити по своєму противникові Волтеру Мондейлеві, який в той час був віцепрезидентом ЗСА і, мовляв, нічого доброго не зробив для звільнення закладників, а радше навпаки президент Джиммі Картер і він скомплювали цілу справу і підірвали престиж збройних сил ЗСА, переводячи невадлу рятункову місію, яка, як відомо, закінчилася невдачею і трагедією.

ВІЛІАМ КЕЙСІ, директор американської Центральної Розвідки Агенції, заявив кореспондентам, що його бюро все інформувало президента Роналда Регена і відповідальних речників Уряду про заміри й акції в Нікарагуа, а особливо про заміновані нікарагуанські порти. Кейсі вважає, що Уряд повинен був повідомити лідерів Сенату і Палати Репрезентантів про працю СІ-Ай-Ей в Центральній Америці, а не він особисто. Тим самим Кейсі бажав звільнити себе від закидів багатьох законодавців і критиків преси, як адомістрів, які в першу чергу відповідає за політичну стратегію в цій частині світу.

НТШ відбуде ряд імпрєз в Нью Йорку

Нью Йорк. — Управа Наукового Товариства ім. Шевченка запланувала ряд імпрєз на весняний сезон. Деякі з них вже відбулися, а інші відбудуться в таких днях: у суботу, 12-го травня, в год. 4-й по полудні відбудеться Вечір Драй Хмара, присвячений визначному поетові неокласику. Участь виступять проф. Василь Лев, Ігор Качуровський, Роберт Спелер, проф. Оксана Ашер Драй-Хмара і д-р Євген Федоренко.

У суботу, 19-го травня, в год. 5-й по полудні відбудеться Вечір пам'яті о. Михайла Ваврика, в якому візьмуть участь о. проф. Мелетій Войнар, проф. Василь Ленчик і о. д-р Атанасій Пекар.

У суботу, 26-го травня, в год. 5-й по полудні д-р Олег Воловина з Вісконсин університету виголосить доповідь на тему „Мовна асиміляція серед українців: сучасний стан і впливи на майбутнє“.

У суботу, 2-го червня, в год. 5-й по полудні відбудеться вечір під назвою „Ко інстантин Чехович — визначний філолог“, у якому візьмуть участь проф. В. Лев і проф. В. Ленчик.

У суботу, 9-го червня, в год. 5-й по полудні відбудеться Вечір пам'яті о. Михайла Ваврика, в якому візьмуть участь о. проф. Мелетій Войнар, проф. Василь Ленчик і о. д-р Атанасій Пекар.

ПАТРІАРХАЛЬНЕ СВЯЧЕННЯ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Спільне патріархальне свячення, що його влаштував Українське Патріархальне Товариство, відбудеться тут в неділю, 13-го травня ц.р., о год. 1:30 по полудні в Українському Народному Домі, при 140 Друга авеню. Вступи: 8 доларів від особи і 15 від подружжя, молюдь до 12 років — 5 доларів. Зголошуватись треба в крамниці „Арка“ у Ярослава Пастушенка.

ОТЕЦЬ Д-Р І. ГРИНЬОХ ВІДВІДАВ УНСОЮЗ

В Головний Канцелярї сидять (зліва): У. Дячук, о. д-р І. Гриньох, д-р І. Фліс, д-р С. Ворох; у другому ряді (зліва): В. Сохан, інж. Я. Струтинський, мгр Є. Штендера і д-р В. Калинович.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У понеділок, 30-го квітня ц.р., відвідав Український Народний Союз і редакцію „Свободи“ визначний діяч українського визвольного руху в Україні в часі Другої світової війни й у діаспорі після неї, о. д-р Іван Гриньох із Західної Німеччини. Він прибув в товаристві колишніх воєнк і старшин УПА мгра Євгена Штендера з Оттави, Канада, інж. Ярослава Струтинського з Чика-

го і представників Громадського Комітету для відзначення 40-річчя Української Головної Визвольної Ради д-ра Степана Вороха і д-ра Василя Калиновича.

О. д-р Іван Гриньох-співтворець і віцепрезидент УГВР та довголітній голова Закордонного Представництва УГВР. Він прибув до ЗСА, щоб взяти участь у посвященні пам'ятника воєнкам УПА на українському православному цвинтарі св.

Андрія у Св. Бавнд Бруку, Н. Дж., і у концерті в Нью Йорку, присвяченому 40-річчю УГВР.

На зустрічі гостей з ексекутивними урядовцями УНС о. д-р Гриньох погратулював головному передсідникові УНС д-рові Іванові Філюсові з 90-літтям УНС і побажав розвитку і скріплення славного Батька-Союзу для добра членства й української справи.

Закінчення на ст. 4.

СВОБОДА

ТЕРМІНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.S. members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Чеки: "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реґен у Пекіні

Ні один державний муж у світі не таврував так гостро різко комуністичної влади у Китаї, як Роналд Реґен, і ніхто так палко не поручав зберігати приязні взаємини з національним режимом на Тайвані, як Реґен. І нікого з дотеперішніх відвідувачів у суходільному Китаї не вітали так велично, урочисто й маніфестаційно, як Роналда Реґена, який прибув туди в минулому тижні на шестиденну візиту. Тайна цього парадоксу у політичній істині, що політикою керує не почуття, симпатія чи антипатія, а тільки виключно розум. І однаково Роналд Реґен, Президент ЗСА, як Денг Шіао-пінґ, який прийшов до влади в Пекіні у 1979 році, прийшли до переконання, що в інтересі обох їхніх країн лежить співпраця, а не ворожнеча.

За тих останніх п'ять років прийшли в Китаї в американсько-китайських відносинах великі зміни. Комуністичний Китай відмежував себе від зовнішнього світу насправжнім, "китайським муром", не дозволяючи своїм громадянам їздити за кордон. Тепер в ЗСА студіюють на високих школах коло 10,000 студентів. 128 американських фірм мають свої біюра у Пекіні і теперішні володарі суходільного Китаю проголосили устами прем'єра Чоу Цу-янґа, що Китай, "відкрив двері і ніколи вже їх не закриє". А що у вдачі всіх східних народів лежить послідовність у постановах і твердість діла, то раз пекінські володарі рішили шукати покращання взаємин з ЗСА — вони заманіфестували свою прихильність американському Президенту, як не мога краще. Можливо, що до цього причинилося — за інформаціями американських газет — звідомлення китайських обсерваторів в Америці, вислане їхньому урядові в Пекіні, що в листопадових виборах виграв такий знову Реґен і що ставка кремлівських володарів на демократичних суперників Реґена фальшива та закінчиться невдачею.

Отож комуно-китайський уряд зробив супроти Реґена такі жести, як дозвіл, щоб Реґен привіз із собою свою власну опанцерену лімузину і власний гелікоптер. Вони погодилися, щоб число журналістів, які товаришать Реґенові в його подорожі до Пекіну, підвищити з 200 до 560. Вони привітали прилет літака Реґена 21 гарматним стрілом, десатки тисяч шкільних дітей вивинувано у квіти, що їх кидали вздовж дороги з летища до призначеної Реґенові і його дружини Ненсі резиденції, — рішено дати повну свободу Реґенові оглянути в Пекіні й інших місцевостях Китаю все, що захоче, та рішено продовжити передбачені на офіційні наради сім годин на стільки часу, скільки виявиться потреба.

Президентська пара привезла з собою 220 фунтів замороженого індичого м'яса і 390 пляшок найкращого вина. Не тільки китайські господарі приймають президентську пару офіційним бенкетом, але й Реґен і його дружина стали господарями на прийнятті для 600 гостей. Головною причиною прохолодження американсько-китайських відносин — зберігання приязних, "неофіційних" взаємин Америки з Тайванем ніби поладано вже заздалегідь, у підготовчих розмовах, щоб не було дисонансу в офіційних нарадах лідерів ЗСА і Китаю.

У добре поінформованому інюстрованому тижневому журналі "Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 30-го квітня ц. р. є окрема стаття п. з. "Що Реґен хоче від Пекіну". Він хоче кращих торговельних взаємин з експортом до Китаю, головню найбільш Китаєві потрібних хліборобських машин. Хоче, — як сам висловився на літаку, — "спільної дії для забезпечення світового миру", з виразним натяком, що єдиним потенційним ворогом миру є Советський Союз. Однаково ЗСА, як Китай, і суходільний і на Тайвані, є проти советської окупації Афганістану і втручання ССРС у справи В'єтнаму, Лаосу і Камбоджі. І всі китайці без уваги на свою політичну філософію свідомо загрози від 52-ох зосереджених над китайським кордоном советських змоторизованих дивізій.

Отож відвідини Роналда Реґена і його дружини в Пекіні, в дев'ять років після подібних відвідин президента Джералда Форда, який пішов слідами Річарда Ніксона, який в 1972 році перевів свою історичну подорож до Пекіну, теперішні відвідини президентської пари називають "аполітичними", тільки "символічними". Насправді цей символічний характер має глибокий політичний зміст. Америці залежить, щоб Тихим океаном не володіла советська флотія і тому вона наполягає на більше зброєння на суші і морі Китаю і Японії. Кремлівські володарі віддавна таврували американську "політику оточення" і вони найбільше бояться цієї політики. І Реґен має рацію, що співпраця ЗСА, Китаю і Японії — це найкраща запорука миру. Бо при існуванні "осі Вашингтон-Пекін-Токіо" на Сході та бльоку НАТО на Заході — ССРС не зважиться на війну, яка була б для нього самогубством.

В інформаційній вістці "Президія СКВУ відбула дводенні наради в Нью-Йорку ("Свобода" ч. 76 з 21-го квітня ц. р.) поміж присутніми на цих нарадах діячами названо й теперішнього редактора "Америки" Мстислава Доліницького.

Проте не сказано, що один із присутніх діячів спротивився був присутності ред. М. Доліницького та зокрема застерігся, щоб той не користувався принесеним звукозаписувачем. Це не було вперше, бо вже й раніше бувало, що ред. М. Доліницький приходив незапрошений (наприклад, на Крайову Радіу УККА), приносив із собою звукозаписувач, і стрічався із застеріженнями щодо його присутності та записування на стрічці великих нарад. За кожним разом перемогли оборонці названого українського редактора. Ред. Доліницький, проголосивши в "Америки" повний текст дискусії, яка велася на IV СКВУ у Торонто в перших двох днях, зробив велику прислугу: це тільки редакції запланованої інформаційно-документальної книжки про IV СКВУ (така документація появилася тільки щодо I СКВУ завдяки редактору Іванові Сиринкові і Михайлові Сосновському (обидва уже на тому світі) — але й майбут-

Іван Кедрін

В ОБОРОНІ ПРАВ

НАШОЇ ПРЕСИ

нім дослідникам історії українського поселення у діаспорі. Яка це була б нелегка, але добра тема для магістерської дисертації студента "Світового Конгресу Вільних Українців".

Писані тут завжди не стосуються ніякого одного партійно-політичного табору, партії чи середовища. Зокрема треба підкреслити, що вони звернені також на адресу українського демократичного табору. До автора цих рядків раз зателефонував один видатний діяч, член Комітету за Праворядок в УККА, не-то з просьбою не-то з претенсією, чому я не підтримую своїми статтями працю названого Комітету. Я відповів: "А чи мене бодай раз колись запросили на засідання того Комітету?" Такого запрошення не було і дотепер немає, коли йдеться про Українську Американську Координаційну Радію, або про Секретаріат СКВУ. Лідери однаково УККА, як УАКРаді, стоять, мабуть, на принциповому становищі, що присутніми на засіданнях тих установ можуть бути тільки

формально й офіційно вибрані члени. Наслідок такого принципу, що його тримається також інші наші громадські установи й організації (наприклад, Український Музей, Шкільна Рада і інші) такий, що суспільство довідується про їхню діяльність із сухих офіційних комунікатів. Але майже зправила редакція "Свободи" треба здогадатися, що й інших газет) та окремі журналісти отримують усні й телефонічні докори, чому про нас нічого не пишеться". (Пізній вік, поганий стан здоров'я, груднощикі комунікації і особисто важкі умовини життя не дозволили б авторів цих рядків бути на всіх отих засіданнях. Проте не йдеться про особу а про принцип.

Це згрунтована ненормальна ситуація. Такий підхід керівників українських громадських установ і організацій доказує, що навіть розумні, високоосвічені українські громадські люди не навчилися ще, що найперша і найкраща різниця між тоталітарним і демократичним режимом є те, що в тоталітарних — комуні-

стичних чи праводикторських — країнах суспільство є засекречене, а в країнах демократії — суспільство відкрите, — все що в ньомується доступне народові, бо влада походить від народу й існує для народу.

У всіх вільних країнах з Америки включно відбуваються пресові конференції відповідальних державних мужів чи громадських діячів з допущенням до голосу журналістів, які ставлять запити інколи й дуже неприємні для даного лідера. В англійській палаті громад допущені запити з лавок членів палати. Не було випадку, щоб якийсь американський президент обзивався на журналіста, який завдав йому запит, що поставив його в клопітливому становищі. Це вже річ президента, як він поставиться до такого запиту, чи він захоче на нього відповісти і чи дасть ясну відповідь чи скрити за серпанком фрази. Але мусить бути збережений принцип вільного, відкритого суспільства. У нас, українців, немає так званої інвестиційної преси. Це справа дискусійна, чи добре дється, що такої преси немає чи зле. Досвід з аферою Вотергейту доказав, що можна нагородити зручного, адумного, впертого й енергійного журна-

Закінчення на ст. 3.

о. Степан Біляк

ПАМ'ЯТІ БЛАЖЕННІШОГО ВЛАДИКИ МИТРОПОЛИТА ІОАНА

І згідно з вибором отримав єпископську хіротонію (святчення) 26-го жовтня 1921 року. Його святи- телями були: Первосвящен- тель УАПЦ Митрополит Василь Липківський і Арх- єпископ Київський Нестор Шарафівський.

Новому Владисі Іоану призначено Подільську Єпархію. Там чекала його тяжка боротьба з московськими священниками і єпископами. В 1921 році там було лише 18 українських громад, а вкінці 1923 року там уже було понад 300 українських парафій. Подільський Церковний Собор формально вибрав Владисі Іоана своїм єпископом, з титулом Арх- єпископа "Вінницький і Подільський". Та не довго судилося йому там прожити після цього Собору.

Американські українці звернулися до Всеукраїнської Православної Церковної Ради з проханням дати їм єпископа. Рада признала Подільського Архєпископа Владисі Іоана Теодоровича найвідповіднішим кандидатом до Америки. І вже 10-го січня 1924 року, в день св. Степана, вибрався Владисі Іоан, в товаристві своєї доньки Валентини, в далеку дорогу. До Нью-Йорку приїхав Владисі Іоан 13-го лютого. В днях 11-12 червня 1924 року Собор Української Православної Церкви в Америці формально прийняв Владисі Іоана за свого Архєпископа.

Четвертий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбувався в місті Йорктоні, Саскачевані, в днях 16-17 липня 1924 року прийняв Владисі Іоана також за свого канадського єпископа. Тоді в Канаді було всього сім українських православних свя-

щенників і дуже мало зорганізованих громад. Але постійні канонічні візитації не- томиго Владисі Іоана, що розпочалися з міста Канора, Саск., у неділю, 20-го 1924 року були маніфестаційним походом УПЦеркви в Західній Канаді. Український народ збудився зі сну. Побачив своє і себе. Масово повертався, "додому", до віри. І Церква св. Володимира. Це були наслідки Архєпископського служіння не- томиго Владисі Іоана. Сьогодні Канадська Православна Церква має 300 добре зорганізованих громад, свою Духовну Академію (Колегію) і 150 священників. На цьому становищі пробув Владисі Іоан Теодорович аж до 1947 року.

У жовтні 1950 року в Нью-Йорку на спільному церковному Соборі об'єдналися дві українські православні єпархії в одну Українську Православну Церкву-Митрополію, яку очолює Владисі Іоан Теодорович. На тому Соборі піднесено Владисі Архєпископа Іоана до сану Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА. Настановиці Митрополита Об'єднаної УПЦ пробув Владисі Іоан аж до останнього віддиху свого святого життя, коли 3-го травня 1971 року перестало битись любляче серце Блаженнішого Владисі.

Величавий похорон Владисі Іоана відбувся 7-го травня в його катедрі св. Володимира в Філадельфії, Па., при великому здвигі

бокої святительської віри, чернечої покорі, любові до ближнього й широго служіння Святій Церкві але й був великим патріотом України.

Владисі Іоан залишив по собі кількомовну релігійно-філософську працю, що є багатим матеріалом для глибших богословських студій і роздумувань. "Благовісті Слова Божого", "Благодатність ієрархії Української Автокефальної Церкви" та інші духовні праці, які були видруковані в офіційному журналі "Дніпро".

Відзначаючи подвиг архєрейського служіння Митрополита Іоана і згадуючи лише окремі події з його життя і діяльності, ми не дали б повного з'ясування його багатогранної постаті, його високого авторитету серед вірних, коли б не згадали про ті рідкісні чесноти, які приваблювали до нього людей. Була це людина надзвичайно привітна, щира, уважлива, ласкава і делікатна. У його відношенні

до оточення було почуття рівності і поваги. Ці власні особливості Блаженнішого Владисі прихилили до нього усіх. Всі його шанували і люблячи.

Нехай упокоїть Господь нашого улюбленого Первосвященителя Іоана, який перейшов до Нього після довголітньої ревної праці в Церкві Божій. Помоліться за його праведну душу, щоб вона оселилася в осялях праведних, у царстві Бога. Якому Владисі Іоан присвятив усе своє життя, залишивши нам приклад, як належить служити Богові, Святій Українській Православній Церкві та бути вірним патріотом своєї батьківщини — України.

кількості авт тут це не цілком упорядкована. В кожному випадку, ми всі там-так проморгали, як, можливо, це ніколи за ціле життя. Нам сказали (і це офіційно пізніше було підтверджено), що Різдво 1983 року було найхолоднішим Різдвом за цілу історію Флориди. Головно, не очікуючи тут такого холоду, ми не були до нього відповідно підготовлені. Так само і Флориди не була до того підготовлена — куди б не піти (готелі та мотелі тут не беремо до уваги) — все було повідчинено, без дверей і тому для туристів не так легко було знайти тепле місце від подувів пронизливого морозного вітру.

Висновки? На Флориду, звичайно, варто і треба поїхати. Але коли збираєтесь туди поїхати зимою — не забудьте з собою взяти кожух або бодай тепле пальто а, може, й шапку з навушниками. Інакше опинитесь на Флориді, можете почуватись наче в Сибірі... Також, коли опинитесь в таких місцях, де, крім вашого, буде запарковано сотні або й тисячі інших авт — добре запам'ятайте місце його запаркування. Особливо в тому випадку, якщо вам треба буде їхати додому, коли надворі вже стемніє.

Епкот — нове чудо американської техніки

Колись казали, що будучи на Флориді і не побувавши на пляжу в Маямі — це значить не бачити Флориди. Тепер багато туристів вважає, що, будучи на Флориді і не відвідати Епкоту — це значить, не побачити сучасної Флориди. Може так а може й ні, але Епкот таки варто побачити. Чому?

Розміщений у центральній частині стеуту на території величезною 43 квадратних миль (приблизно в два рази більша від острова Манганау), Епкот Центр, якому є його офіційна назва, разом із т. зв. Магічним Королівством, що входить до комплексу Волт Дисні Ворлд ("Світ Волтера Дисні") — це мініатюрна панорама наймодернішої американської техніки. Зокрема, тієї техніки, що підосагло людство в ділянці комунікації в широкому розумінні цього слова. І хоч уся ця техніка показана так, щоб вона легко сприймалася кризь призму дитячого світосприймання (бо ідея славновісного Волтера Дисні було передусім задовольнити вимоги дітей у ділянці культурно-технічного виховання), проте для людини кожного віку є на що тут подивитися.

За ким сумує дзвін

"Смерть кожної людини зменшує й мене, бо я єдиний з усім людством; тим-то ніколи не питаю, за ким сумує дзвін, він сумує за тобою".

Джон Донн

Куценка телеграма: "Шостого квітня о 2-й годині ночі помер Григорій Кистай". З цієї години Капеля Бандуристів обиротіла й назавжди втратила свого мистецького керівника-диригента. Настали жалібні дні: Капеля відклала заплановані концерти й повним складом прибула до Бавнд Бруку, щоб попрощатися зі своїм довголітнім диригентом-творцем.

Як відомо, кожна людина має дві знаменні дати: день народження і день смерті. Ці дати людини невідомі, але між ними тягнеться життєвий шлях якоїсь людини пройшла і лишила свої сліди. А сліди покійного беруть свій початок з молодих років, коли він з Капелею мандрував по Україні й інших республіках Союзу.

Мабуть, немає людини, яка не любить пісні. Але, щоб створити пісню треба мати дар Божий та талант пережити радість і смуток народу. Ще в свій час Гоголь ствердив: "Співи для України — все; і поезія, і історія, і батьківська могила. Хто не проникнув в них глибоко, той нічого не довідається".

Григорій Кистай мав війняткову обдарованість: досконалий бандурист, досвідчений мистецький керівник-диригент, композитор і талановитий учитель, що виховав десятки юних бандуристів. Дякуючи покійникові й його побратимам, ми маємо у вільному світі більше ансамблів юних бандуристів, як у по- неволеній Україні.

У розпалі Другої світової війни, Кистай зумів зібрати рештки кобзарів і створити Капелю ім. Т. Шевченка, яка у важких умовах об'їхала Західну Європу, демонструючи нашу немирушню пісню і багатолосе бандуру. А скільки концертів відспівано в Америці й Канаді? Мільйони людей слухаючи пісні Капелі записаних на платівках, а народжені на вільній землі вивчають героїчні бої за доби Богдана й Івана.

Григорій Кистай був єдиним композитором, що творив музику для бандури. Його пісні мають свій власний почерк проникливий до глибини душі людини. Такі пісні як: "Марш Україна", "Вставай народе", "Пісня про Тютюнника" та "Марш Одуму" на слова І. Багряного — це оспівування вільної боротьби та воління нашого народу.

Ніяка еміграція інших

Ол. Зозуля

"Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися теми, порушеної тільки на сторінках "Свободи". Реагувати слід на десять днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреснювати різкі висловлювання.

У самому центрі Епкоту стоїть величезна, формою подібна на голівний м'яч, куля висотою в 180 футів. Це т. зв. сфера або космічний корабель "Земля", в якому у вигляді спіральних доріг показано драматичну історію розвитку комунікації людини — починаючи від найпримітивніших печерних часів і кінчаючи сучасними полетами людини за допомогою могутніх міжпланетних сателітів. Навколо цієї кулі побудована низка павільйонів чи будинків, в якій в напіральної й напівфантастичній формі показано прогрес людського розуму в тій або іншій ділянці науки і техніки.

Ось заходимо до т. зв. Світу енергії, де за допомогою образних і з технічного погляду чудово виконаних ілюстрацій показано процес утворення енергії — знову таки починаючи від найдавніших часів — в тому числі часів, коли на Землі жили величезні динозаври, і кінчаючи нашими днями. Все це нібито, як реальна дійсність, пробігає перед вашими очима, коли ви, "всіши в авто" або літак, майже з блискавичною швидкістю пролітаєте понад вулканами, озерами, горами, проваллями і т. д.

А в павільйоні "Горизонти" маємо змогу "поїхати" в мандрівку до наступного ХХІ століття, де можете бути свідком здійснення фантастичних планів Жюль Верна та інших авторів, які колись лише передбачали полети на місяць та на інші планети.

Пройшовши трохи далі, опиняємося у павільйоні "Світ руху", де знову калейдоскопічно показано неймовірні досягнення людини в ділянці транспорту. Шось подібне, але вже в іншому аспекті відображено в павільйоні "Подорож в уяву", чого на папері не так легко передати чи написати.

Все це для відвідувачів, зокрема, для молодого покоління безумовно має велике навчальне значення. І тому, якби Волтер Дисні дожив до цього часу, то він напевно був би дуже задоволений з того, що побудували тут його нащадки (точніше, його брат Роберт, якого кажуть, він уповноважив продовжувати справу Волтер Дисні Ленд).

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ПРОГОЛОШУЄ МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЕМ ДЕЛЕГАТІВ 30-ої КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ!

ДОРОГІ ДЕЛЕГАТКИ І ДЕЛЕГАТИ 30-ої КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! В ТРАВНІ ЦЬОГО РОКУ ВІДЗНАЧАЄМО ДРУГУ РІЧНИЦЮ ВІД КОНВЕНЦІЇ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й. БУТИ ВИБРАНИМ ДЕЛЕГАТОМ НА КОНВЕНЦІЮ ПРИНОСИТЬ НЕ ТІЛЬКИ ПОЧЕСТЬ, АЛЕ Й ОБОВ'ЯЗОК ДБАТИ ПРО РОЗВИТОК УНСОЮЗУ, ТОБТО ЗБАГАЧУВАТИ ЙОГО НОВИМИ ЧЛЕНАМИ. ТОЖ ПАМ'ЯТАЙМО, ЩО НЕ МОЖЕ БУТИ НІ ОДНОЇ ДЕЛЕГАТКИ ЧИ ДЕЛЕГАТА, ЯКІ НЕ ПРИДБАЛИ Б БОДАЙ ОДНОГО ЧЛЕНА В ДРУГУ РІЧНИЦЮ 30-ої КОНВЕНЦІЇ ТА 90-ТУ РІЧНИЦЮ БАТЬКА СОЮЗУ!

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, що очолює інж. Роман Ракочий, ст.. встановила такі дати турнірів на Союзівці в 1984 році:

- 7-8-го липня — УСЦАК-Схід
- 11-12-го серпня — Подвійні ігри
- 31-го серпня — 3-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
- 8-9-го вересня — Подвійні ігри, Пласт сеньори
- 22 - 23-го вересня — Запрошені УНС
- 13 - 14-го жовтня — КЛК

Концерт в пошану Т. Шевченкові в Брукліні

Об'єднаний Комітет Українських Організацій в Брукліні — піснє владштував концерт в пошану Т. Шевченка 18-го березня в шкільній аудиторії цілоденної школи. Концерт розпочався співом американського гімну, "Заповіту" і піснє "Реве та стогне". А. Гутишина в виконанні церковного хору під керівництвом Л. Рейнарівича. Святочну промову вголосив гість з Польщі Д. Богущ, в котрій з'ясував велич Т. Шевченка — символ української нації в її боротьбі за державно-політичну незалежність. Доповідь була змістовно глибоко опрацьована, доповідала чимало цитувала із творів Т. Шевченка. Представителі української діаспори розкрили духовно-естетичний і християнсько-ідеалістичний світогляд Шевченка, його глибоку віру в Творця Всесвіту.

Оперний співак Л. Рейнарівич, баритон, виконав: "Ой, Дніпре, мій Дніпре" і "Безмежне поле" М. Лисенка; голос соліста звучав гарно і могутньо.

Гарно продекламували наші наймолодші виконавці вірші Т. Шевченка: Т. Грицько, О. Ройовська, "Золоті слова Шевченка", К. Серафін, "Садок вишневий", М. Ба

лищак — "Село", Т. Серафін — "Сонце заходить". Широ і гучно оплескували слухачі гарне виконання деклямацій наших дорогих дітей, яких старанно підготувала проф. Л. Ларсон. А вже по-мистецьки виконали фрагменти з "Гайдамаків" Б. Богущі, "Послання" — Н. Литвин. Улюбленці нашої публіки, бандуристи Л. Ларсон і З. Бахур виконали дві пісні "Думи мої" і "Зоре моя вечірняя", ім заспівували Т. Шайда і Л. Рейнарівич.

Далі слідували дуети: "Прощай слава" М. Леонтовича і "Скажи мені правду" муз. аранж. Т. Левинського в виконанні Т. Шайди і Л. Рейнарівича публіка прослухала з приємністю. На кінець мішаний хор проспівав "Гамалія" на народних мотивах, "Сонце заходить" Л. Роздольського, "Вечірній з 1-ої дії опери М. Аркаса "Катерина". За виступи виконання пісень публіка щиро обдарувала хор оплесками. Партію фортепіанного супроводу претарно і з відчуттям виконував проф. Т. Левинський.

Концерт закінчено відспіванням українського національного гімну "Ще не вмерла України".

Н. Н.

Прощання з кобзарем

Митрополит Мстислав і священники відправляють похоронні відправи над домовиною св. п. Г. Китастого.

Старші побратими-бандуристи несуть домовину.

творчої мистецької праці Григорія Китастого, який ціле своє життя працював для українського народу, зберігав, прославляв та збагачував кобзарське мистецтво — українську національну культуру.

Тут молоді бандуристи пригадували відому і маловідому працю Покійного. Крім праці з Капеллю ще з України, понад 30 музичних композицій та сотень обробок, в 1964-му році Григорій Китастий був учителем і керівником першого ансамблю бандуристів ОД УМ-у в Чикаго, зразком якого ансамблю розрослися, як гриби по дощі, по всій Америці й Канаді. Пригадували перші лекції, на яких Г. Китастий, разом з навчанням гри на бандурі, прищеплював любов до бандури, до українського народного інструменту, говорив про славу і гірку долю кобзарів у минулому, про кобзарську традицію, про завдання бандуриста-кобзаря.

Порівнювали, казали, що Григорій Китастий, так само, як й Іван Павлович Батракий та Іван Смолий, любив товариство молодих людей. Він цікавився думками і поглядами молодих, любив з ними розмовляти, він був їхнім приятелем. Тому не дивно, що на похороні було багато молодих людей, молодих бандуристів.

Пригадали й перші кобзарські табори, які ОДУМ організував на оселі "Кіт" у селі Нью-Йорк в кінці 60-х років. Григорій Трохимович був поміж першими мистецькими керівниками. Пізніше зразком цих таборів скрізь були зорганізовані кобзарські табори; Григорій Китастий відвідував їх та працював там.

Пригадували й перший курс інструкторів бандуристів з рамені Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка на оселі "Діброва" коло Дітройту в 1981 році та відновлення стародавньої кобзарської традиції — одруження з бандурою. Обряд одруження провів найстарший учитель-бандурист, панотень Григорій Китастий. Обряд включав ритуали, хліб і сіль і, між іншим, такі слова: "Чи ти обіцяєш бути вірним своїй бандурі, як своїй дружині?"

Пригадався і другий курс інструкторів у 1983 році близько Клівленду, який зорганізував ТУБ у співпраці з Капеллю, де Григорій Китастий понавчав: "...що українська мова є законом для кожного бандуриста; що українську пісню, українську думу, кобзу, бандуру не можна відірвати від української мови". Він дав призначення тим, що вживають українську мову і заохочував її плекати.

Після курсу Григорій Трохимович запросив учасників до себе у садок "під яблуню". У товариській атмосфері молодим бандуристам він сказав: "...ви не тільки бандуристи, ви є свідомі України, ви є кобзарі, ви несете у світ нашу думу, нашу пісню..."

На поминках молоді бандуристи пригадували також останню зустріч з Григорієм Китастим в Торонто 4-го грудня 1983 року на ІУ СКВУ, де він керував 148-членным збірним ансамблем перед багатотисячною публікою. Це була нечувана подія, історична подія. Ніколи такого не було у вільному світі, і хто знає, чи й в Україні будь-коли разом грало стільки бандуристів на одній сцені. Далеко від рідної землі, в Торонто, зібрався і виступили на одній сцені півтори сотні кращих молодих бандуристів із усіх закутків ЗСА і Канади. Цих бандуристів приготували переважно учні й послідовники старшого кобзаря Григорія Китастого. Григорій Китастий звів інструментальний й хорівий партію в одну величуну гармонійну музичну красу — кобзарську симфонію. Із усіх молодих бандуристів у вільному сві-

В обороні...

Закінчення зі ст. 2

ліста, який дошукуються хоч би й найприкращої правди, але виявляє скандал, який потрясє добром країни і породжує сумнів, чи преса — радіо й телевізія — роблять добру чи шкідливу роботу. Проте водночас раз-у-раз читаємо, що такі відповідальні державні чинники просили представників преси не писати про такі-то речі, які можуть пошкодити безпеці країни. Американська преса, наведена на сенсаціоналізм, не завжди тримається таких меж. Але й можемо ствердити цікавий доказ патріотизму і зрілості американської преси, що вона таки не виявляє різних тайн Пентагону, не пише про засекречені досвіди над новими родами зброї та не виявляє заздалегідь планів центральної американської військової розвідки СІ-Ай-Ей.

Автор цих рядків — найстарший віком і стажем український журналіст у діаспорі. Тому він має моральне право, а може й обов'язок, зааналювати до верхів нашого суспільства і до широкіх кіл нашої вільної громади, щоби призвучав над проблемою — засекречування нашого організованого суспільства чи відкриття його для всієї громади. Головний

ті 148 могутньо колись похвалитися, що він чи вона разом із одним із найславніших кобзарів-композиторів Григорієм Китастим були учасниками історичної кобзарської події.

Поруч із виступом у Вашингтоні в Кеннеді Сентер влітку 1983 року виступ у Торонто на Світовому Кон-

Закінчення на ст. 4.

Уряд УНСоюзу дає добрий приклад, коли друкує безпечні зміни, без жадної цензури записані на стрічці свої періодичні наради. Чиачі мають не раз причину виявляти своє вдоволення чи невдоволення деякими виступами членів Головного Уряду. Але це документ, якого не вільно фальшувати. Очевидно, буває, що добро установи особливого фінансової вимагає, щоб не все проголошувати.

Але в кожному такому випадку можна порозумітися з пресовим звітодавцем. І від газетного звітодавця вимагається тієї громадської зрілості, яка продикує йому, про що можна і треба та про що не варто і не вільно писати. Принципи свободи преси і принцип доступу преси до зорганізованих клітин вільного суспільства мусить бути збережений.

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Членів Українського Визвольного Фронту, Земляків, Односельчан і всю Українську Громаду про передчасну і несподівану смерть нашого Незабутнього ЧОПОВИКА, БАТЬКА, БРАТА І СВАТА

СВ. П.

МИКОЛИ ГОДЗАКА

народженого 19-го грудня 1913 р. в с. Котузові в Україні, який відійшов до Вічності по короткій хворобі 1-го травня 1984 року, залишаючи у важкому горю:

дружину — МИХАЙЛИНУ

дочку — СТЕФАНІЮ з чоловіком ІВАНОМ

МІЛЬНИЧУКОМ

сина

ІГОРЯ

ТАРАСА в Україні

братів:

ВОЛОДИМИРА з дружиною СТЕФАНІЄЮ

і синами РОМАНОМ І ОЛЕСЕМ

ІВАНА з дитиною і внуками в Україні

сватів — ВОЛОДИМИРА І БРОНИСЛАВА

МІЛЬНИЧУКІВ

та дальшу Родину в Україні і Америці

Похоронні відправи відбудуться:

ПАРАСКА І ПАНАХИДА в четвер, 3-го травня 1984 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Мацька-Васалла, а ПОХОРОН в п'ятницю, 4-го травня 1984 р. з того ж заведення, о год. 8 30 ранку до української католицької церкви св. Івана Христителя і на парафіяльному цвинтарі в Сиріозах, Нью Йорк.

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Незабутнього МУЖА, БРАТА, ШВАГРА І ДЯДЬКА

бл. п.

ВАСИЛЯ СЕГЕЙДИ

буде відправлена

ПАНАХИДА

у вівторок, 8-го травня 1984 року, о год. 12-й дня на українському православному цвинтарі в С. Бавид Брук, Н. Дж. Просимо п'якско Побратимів і Друзів згадати Покійного у своїх молитвах.

дружина — ГАЛИНА

і Родина

Східно-Європейський Дослідний Інститут ім. Вячеслава Липинського у Філадельфії

ділитися зі своїм Членством, Прихильниками і з усім Громадянством скорботною вісткою, що наш Інститут зазнав болісної втрати з приводу раптової смерті професора, бл. п.

Івана Лисяка Рудницького

наукового співробітника нашого Інституту — дослідника і редактора книжкових видань багатотомної серії літературної спадщини та особистого архіву Вячеслава Липинського.

Спокійний був довголітнім професором на кафедрах історії коледжів і університетів Філадельфії, Вашингтону і Альберти в Едмонтоні.

Спокою належить авторство цілої низки українських і англо-українських праць три-валової ваги з історії та політичної думки.

Професор І. Л. Рудницький спочив у Бозі вночі з вівторка на середу, 25-го квітня 1984 року, на 65-му році свого життя, в Едмонтоні, Канада і там же в суботу, 28-го квітня похований.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині Спокоїного, Достойній Пані Лесі, синаві Спокоїного д-рові Петрові та всій Родині — висловлюємо наше найглибше співчуття.

Дирекція Інституту

3 нагоди 45-річчя проголошення незалежності Карпато-Української Держави, накладом Карпатського Союзу в Нью Йорку вийшла книжка

д-ра Юліана Химинця

під заг.

„МОЇ СПОСТЕРЕЖЕННЯ ІЗ ЗАКАРПАТТЯ“

Книжку можна придбати за 10 дол. у книгарні „Свободи“:

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтського податку.

КОСТЬ ПАНЬКІВСЬКИЙ СПОГАДИ

Т. I. „ВІД ДЕРЖАВИ ДО КОМІТЕТУ“ — ЛІТО 1941 у Львові.

Стор. 150, 2-ге вид. 1970 р. \$6.00 з перес.

Т. II. „РОКИ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ — 1941-1944“

Стор. 480, 2-ге вид. 1983 (НТУШ) \$17.00 з перес.

Т. III. „ВІД КОМІТЕТУ ДО ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ“

Стор. 284, 1968 \$9.00 з перес.

УСІ ТРИ ТОМИ РАЗОМ \$28.00 з перес.

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 6% стейтського податку.

Замовляти у

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ГАЛЕРІЯ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ ОЛЬГИ СОНЕВИЦЬКОЇ в приміщенні Т-ва „Самолетів“, 88 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Я., тел. 777-1336 відкрита щоденно від год. 10-3-ої по пол., крім неділі і понеділка, має картини на всі нагоди — дарунки на градуші, весілля, іменини, уродини — з „Закарпатської України“, Австралії, Парижу, Кузмиєнської „Мертва природа“, „Нікитини“, олійною О. Грищенко „Водогрій“ — олія, „Париж“ 28 x 22, Аргентина — „Тарас Бульба з синами“ 30 x 40 (Дуже гарний, олійною). Всі картини на догладі сплати.

ФЕСТИВАЛЬ церкви св. ЮРА в НЬЮ ЙОРКУ 18-19-20 ТРАВНЯ • схід 7-ма вулиця 1984 РОКУ

поміж 213 авенюми

